

rende anciennitet, opnår kun ret til en forholdsmæssig andel af tillægspensionen.

Lønmodtagere, der først indtræder i ordningen et år efter dens ikrafttræden eller senere, skal have 40 års anciennitet for at få fuld tillægspension. Har de mindre anciennitet, dog mindst 5 år, opnås ret til en forholdsmæssigt fastsat tillægspension. Under folketingsbehandlingen af lovforslaget suppleredes disse regler efter forslag af arbejdsministeren med en bestemmelse om, at personer, der først indtræder i ordningen efter deres fyldte 62. år — hvorfor de efter disse regler aldrig vil kunne opnå ret til tillægspension — ved deres fyldte 67. år skal have tilbagebetalt det for dem i alt indbetalte bidrag med påløbne renter $4\frac{1}{2}$ pct. p. a.

Efter udvalgsbehandlingen foretoges endvidere den vigtige ændring i lovforslaget, at der indføjedes regler om en *enkepensionsordning* ifølge ændringsforslag af arbejdsministeren i folketingsudvalgets betænkning. Ordningen vil formentlig medføre, at de i loven fastsatte bidrag på længere sigt ikke vil give fornøden dækning, hvorfor det i den endelige lov blev overladt til ledelsen af Arbejdsmarkedets Tillægspension at tage op til overvejelse, hvorledes og fra hvilket tidspunkt bidragssatserne skal reguleres for at imødegå de øgede finansielle forpligtelser, som enkepensionsordningen vil medføre.

Efter de indføjede bestemmelser bliver den, der bliver enke efter et medlem eller en tillægspensionist, berettiget til pension fra sit fyldte 62. år, hvis ægteskabet har varet mindst 10 år og afdøde havde opnået mindst 10 års anciennitet. Gifter enken sig på ny, bortfalder enkepensionen, men retten genindtræder efter begæring, hvis ægteskabet ophører.

Enkepensionen udgør halvdelen af den tillægspension, som manden modtog eller ville have været berettiget til at modtage fra sit 67. år på grundlag af de indtil dødsfaldet betalte bidrag. Er enken selv medlem af arbejdsmarkedets tillægspension, får hun kun ret til den største af pensionerne.

De gennem tillægspensionsordningen opsparede *fondsmidler skal anbringes i obligationer, aktier m. v. samt i fast ejendom*, og i lighed med den tilsvarende svenske ordning kan der på nær-